

СКЪПИ АБИТУРИЕНТИ,

Днес за вас ще удари последният звънец! Днес за последен път ще вляза в ролята на ваш учител. Животът на човек е изпълнен с различни по важност моменти - емоционални, радостни и тревожни, безгрижно щастливи или драматично преломни.

Със сигурност си спомняте деня, в който пременени, развълнувани и любопитни прекрачихте прага на Вашето училище. Първата среща с учителката, първите приятели, първите "знам" и "мога". Животът в училище за вас е бил и атракция, и страх, и безумна веселба, и строга важност.

Зрелостта на онези седем години, когато за пръв път сте прекрачили прага на родното училище Ви се е струвала напълно достатъчна, за да се чувствате големи, умни, могъщи господари на света. Само дето не сте предполагали колко огромен и необозрим е този свят, колко изпълнен с трудности и предизвикателства е този океан от знания, таланти, духовност... И така, без да усетите, заплувахте в него, загребвайки с всяка изминала година по-мощно, по-уверено, по-дръзко. На моменти Ви се е струвало прекалено дълбоко и сте имали нужда от спасителен пояс, после сигурно е било бурно и сте имали нужда от здрава и силна ръка. Обаче всяка година, прекарана в училище, целта е била все по-близо, а вие сте удвоявали и утроявали енергията си, за да станете сега победители.

Изминали са дванадесет години - години на труд и усърдие, на сълзи от радост и отчаяние, на изпитания на волята, на ума, на характера. Стъпка по стъпка през тези години сте изграждали своята личност, преборвайки егоизма, лъжата, подлостта, заблудата, страха...

Но този дълъг път на вашето съзряване изминахте не сами, а винаги подкрепяни, напътствани, вдъхновявани от вашите учители.

И ако сега имате вярата, че сте успели - дължите го на тях!

Ако имате самочувствието, че сте силни и непоколебими - дължите го отново на тях!

Ако сте открити, честни и правите добро, заради самото добро - дължите го пак на тях!

Благодарете им, направете го от сърце, благодарете им искрено и с обич, която те заслужават! Простете им, ако в момент на слабост не са били толкова великодушни, колкото Вие сте очаквали. Най-красивият подарък е прощката.

Най-голямата награда за всеки учител е да поздрави своите ученици за успехите, за израстването, за благородството, за щастieto да са полезни на другите!

Скъпи ученици, бъдещи студенти, лекари, строители, откриватели... Следвайте с вяра пътя, който сте избрали, защото вярата е най-мощната сила на света!

Вярвайте в себе си и така ще победите....

Щастливо гмуркане в океана на живота момичета и момчета! И дръжте главата си винаги над водата!

Тома Томев

Директор на СОУ "Васил Левски"